I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2015/412 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 11 март 2015 година

за изменение на Директива 2001/18/ЕО относно възможността държавите членки да ограничават или забраняват отглеждането на генетично модифицирани организми (ГМО) на своя територия

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ([1]),

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ([2]),

в съответствие с обикновената законодателна процедура ([3]),

като имат предвид, че:

(1) Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([4]) и Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета ([5]) установяват всеобхватна правна рамка за разрешаването на генетично модифицирани организми (ГМО), която е приложима в пълна степен за ГМО, предназначени за отглеждане в целия Съюз под формата на семена или друг посадъчен материал („ГМО, предназначени за отглеждане“).

(2) Съгласно посочената правна рамка ГМО, предназначени за отглеждане, трябва да се подлагат на отделна оценка на риска, преди да бъде разрешено пускането им на пазара на Съюза в съответствие с приложение II към Директива 2001/18/ЕО, като се вземат предвид преките, косвените, непосредствените и забавените последици, както и кумулативните дългосрочни последици върху човешкото здраве и околната среда. Тази оценка на риска предоставя научни становища с цел осигуряване на информация за процеса на вземане на решения и е последвана от решение за управление на риска. Целта на тази разрешителна процедура е да се осигури високо равнище на защита на човешкия живот и здраве, на здравето и благосъстоянието на животните, на околната среда и на интересите на потребителите, като същевременно се гарантира ефективното функциониране на вътрешния пазар. На цялата територия на Съюза следва да се постигне и поддържа хармонизирано високо равнище на защита на здравето, на околната среда и на потребителите. Принципът на предпазливост следва винаги да се взема под внимание в рамките на Директива 2001/18/ЕО и последващото ѝ прилагане.

(3) В съответствие със заключенията, приети от Съвета на 4 декември 2008 г. относно генетично модифицираните организми („Заключения на Съвета от 2008 г.“), е необходимо подобряване на прилагането на правната рамка за разрешаване на ГМО. В този контекст правилата за оценка на риска следва да се актуализират редовно, при

([1]) ОВ C 54, 19.2.2011 г., стр. 51.
([2]) ОВ C 102, 2.4.2011 г., стр. 62.
([3]) Позиция на Европейския парламент от 5 юли 2011 г. (ОВ C 33 E, 5.2.2013 г., стр. 350) и позиция на Съвета на първо четене от 23 юли 2014 г. (ОВ C 349, 3.10.2014 г., стр. 1). Позиция на Европейския парламент от 13 януари 2015 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 2 март 2015 г.
([4]) Директива 2001/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 март 2001 г. относно съзнателното освобождаване на генетично модифицирани организми в околната среда и за отмяна на Директива 90/220/ЕИО на Съвета (ОВ L 106, 17.4.2001 г., стр. 1).
([5]) Регламент (ЕО) № 1829/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно генетично модифицираните храни и фуражи (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 1).

необходимост, за да се отчита непрекъснатото развитие на научните знания и на процедурите за анализ, по-специално по отношение на дългосрочното въздействие върху околната среда от генетично модифицирани култури, както и техните потенциални въздействия върху нецелеви организми, характеристиките на приемащите среди и географските райони, в които може да се отглеждат генетично модифицирани култури, и критериите и изискванията за оценка на ГМО, произвеждащи собствени пестициди, и ГМО, устойчиви на хербициди. Поради това приложенията към Директива 2001/18/ЕО следва да бъдат изменени по съответния начин.

(4) В допълнение към разрешението за пускане на пазара генетично модифицираните сортове трябва също да отговарят на изискванията на правото на Съюза относно търговията със семена и посадъчен материал, определени по-специално в директиви 66/401/ЕИО ([1]), 66/402/ЕИО ([2]), 68/193/ЕИО ([3]), 98/56/ЕО ([4]), 1999/105/ЕО ([5]), 2002/53/ЕО ([6]), 2002/54/ЕО ([7]), 2002/55/ЕО ([8]), 2002/56/ЕО ([9]), 2002/57/ЕО ([10]) и 2008/90/ЕО ([11]) на Съвета. Сред посочените директиви Директива 2002/53/ЕО и Директива 2002/55/ЕО съдържат разпоредби, които позволяват на държавите членки да забраняват, при определени ясно формулирани условия, употребата на даден сорт на цялата си територия или на части от нея или да предвидят подходящи условия за отглеждането на даден сорт.

(5) Когато даден ГМО е разрешен за отглеждане в съответствие с правната рамка на Съюза относно ГМО и по отношение на сорта, който ще се пусне на пазара, отговаря на изискванията на правото на Съюза относно търговията със семена и посадъчен материал, на държавите членки не се разрешава да забраняват, ограничават или възпрепятстват свободното му обращение на своя територия, освен при условията, определени в правото на Съюза.

(6) Опитът показва, че отглеждането на ГМО е въпрос, на който се обръща по-сериозно внимание на равнището на държавите членки. Въпросите, свързани с пускането на пазара и вноса на ГМО, следва да продължат да бъдат уреждани на равнището на Съюза с цел запазване на вътрешния пазар. Отглеждането обаче може да изисква повече гъвкавост в някои случаи, тъй като е въпрос със сериозно национално, регионално и местно измерение поради връзката му със земеползването, със структурата на местното земеделие и със защитата или запазването на местообитания, екосистеми и ландшафти. В съответствие с член 2, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) държавите членки имат правото да могат да приемат правно обвързващи актове, които ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на тяхна територия, след като такива ГМО са получили разрешение за пускане на пазара на Съюза. Подобна гъвкавост обаче следва да не компрометира общата разрешителна процедура, и по-специално процеса на оценяване, извършван главно от Европейския орган за безопасност на храните („Органът“).

(7) В миналото, с цел ограничаване или забрана на отглеждането на ГМО, някои държави членки използваха предпазни клаузи и спешни мерки в съответствие с член 23 от Директива 2001/18/ЕО и член 34 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 в резултат, според случая, на нова или допълнителна информация, станала известна след датата на съгласието и засягаща оценката на риска за околната среда или повторната оценка на съществуващата информация. Други държави членки използваха процедурата на уведомяване, посочена в член 114, параграфи 5 и 6 от ДФЕС, която изисква представянето на нови научни доказателства, свързани със защитата на околната или работната среда. Освен това процесът на вземане на решение за отглеждането на ГМО се оказа особено труден, тъй като изразените на национално равнище опасения не са свързани само с безопасността на ГМО за здравето или за околната среда.

(8) Във връзка с това е целесъобразно, в съответствие с принципа на субсидиарност, на държавите членки да бъде предоставена по-голяма гъвкавост за вземане на решения, по време на разрешителната процедура или след нея, дали желаят или не на тяхната територия да се отглеждат ГМО, без да се засяга оценката на риска, предвидена в разрешителната система на Съюза за ГМО, и независимо от мерките, които държавите членки, отглеждащи ГМО,

([1]) Директива 66/401/ЕИО на Съвета от 14 юни 1966 г. относно търговията със семена от фуражни култури (ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2298).
([2]) Директива 66/402/ЕИО на Съвета от 14 юни 1966 г. относно търговията със семена от зърнени култури (ОВ 125, 11.7.1966 г., стр. 2309).
([3]) Директива 68/193/ЕИО на Съвета от 9 април 1968 г. относно търговията с материал за вегетативно размножаване на лози (ОВ L 93, 17.4.1968 г., стр. 15).
([4]) Директива 98/56/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. относно търговията с посадъчен материал на декоративни растения (ОВ L 226, 13.8.1998 г., стр. 16).
([5]) Директива 1999/105/ЕО на Съвета от 22 декември 1999 г. относно търговията с горски репродуктивен материал (ОВ L 11, 15.1.2000 г., стр. 17).
([6]) Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 1).
([7]) Директива 2002/54/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от цвекло (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 12).
([8]) Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 33).
([9]) Директива 2002/56/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията с посадъчен материал от картофи (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 60).
([10]) Директива 2002/57/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от маслодайни и влакнодайни култури (ОВ L 193, 20.7.2002 г., стр. 74).
([11]) Директива 2008/90/ЕО на Съвета от 29 септември 2008 г. относно предлагането на пазара на посадъчен материал от овощни растения и на овощни растения, предназначени за производство на плодове (ОВ L 267, 8.10.2008 г., стр. 8).

имат право да предприемат или изискат в съответствие с Директива 2001/18/ЕО за избягване на случайното наличие на ГМО в други продукти. Предоставянето на такава възможност на държавите членки вероятно ще подобри процеса на издаване на разрешения за ГМО и същевременно вероятно ще гарантира свободата на избор на потребителите, земеделските стопани и операторите, като внесе по-голяма яснота за заинтересованите страни по въпросите на отглеждането на ГМО в Съюза. Поради това настоящата директива следва да улесни безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар.

(9) За да се гарантира, че отглеждането на ГМО не води до тяхното случайно наличие в други продукти и като същевременно се спазва принципът на субсидиарност, особено внимание следва да се обърне на предотвратяването на евентуалното трансгранично замърсяване от дадена държава членка, в която отглеждането е разрешено, в съседна държава членка, където то се забранява, освен ако съответните държави членки не се споразумеят, че това не е необходимо поради специфичните географски условия.

(10) Препоръката на Комисията от 13 юли 2010 г. ([1]) предоставя на държавите членки насоки за разработването на мерки за съвместно съществуване, включително в граничните райони. Препоръката насърчава държавите членки да сътрудничат помежду си за прилагане на подходящи мерки по границите между държавите членки, така че да се избегне нежелано трансгранично замърсяване.

(11) По време на разрешителната процедура за даден ГМО на държавите членки следва да се предостави възможност да поискат коригиране на географския обхват на нотификацията/заявлението му, подадено в съответствие с част B от Директива 2001/18/ЕО или в съответствие с членове 5 и 17 от Регламент (ЕО) № 1829/2003, за да може цялата територия или част от територията на въпросната държава членка да бъде изключена от отглеждането. Комисията следва да придвижи процедурата, като представи искането на държавата членка на нотифициращото лице/заявителя без забавяне, а нотифициращото лице/заявителят следва да отговори на искането в установен срок.

(12) Географският обхват на нотификацията/заявлението следва да бъде коригиран по съответния начин, освен ако нотифициращото лице/заявителят не потвърди географския обхват на нотификацията/заявлението в рамките на установения срок от съобщаването на това искане от Комисията. Това потвърждение обаче няма да засяга правомощието на Комисията в съответствие с член 19 от Директива 2001/18/ЕО или членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003, според случая, да направи такава корекция по целесъобразност съгласно оценката на риска за околната среда, извършена от Органа.

(13) Макар и да се очаква, че по-голямата част от ограниченията или забраните, приети съгласно настоящата директива, ще бъдат приложени на етапа на издаване на съгласието/разрешението или при подновяването му, следва да съществува също така и възможност държавите членки да приемат обосновани мерки, с които да ограничат или забранят отглеждането, на цялата си територия или на част от нея, на даден ГМО или на група ГМО, определени според вида на културата или техните характеристики, след като са били разрешени, на основания, различни от и допълващи оценяваните съгласно хармонизирания набор от правила на Съюза (т.е. Директива 2001/18/ЕО и Регламент (ЕО) № 1829/2003), които са в съответствие с правото на Съюза. Тези основания могат да бъдат свързани с цели на политиката по отношение на околната среда или селското стопанство, или с други сериозни основания, като градоустройството и териториалното планиране, земеползването, социално-икономическите въздействия, съвместното съществуване и обществения ред. Позоваване на тези основания може да се прави поотделно или в комбинация, в зависимост от конкретните обстоятелства в държавата членка, регион или зона, за която ще се прилагат мерките.

(14) Избраното от Съюза равнище на защита на човешкото здраве или здравето на животните и на околната среда дава възможност за единна научна оценка в целия Съюз и настоящата директива следва да не променя това положение. Поради това, с цел да се избегне припокриване с компетенциите, предоставени на органите за оценка на риска и за управление на риска по Директива 2001/18/ЕО и Регламент (ЕО) № 1829/2003, държавите членки следва да използват само основания, отнасящи се до цели на политиката за околната среда във връзка с въздействията, които да са различни от и допълващи оценката на рисковете за здравето и околната среда, извършена в рамките на разрешителните процедури, предвидени в Директива 2001/18/ЕО и Регламент (ЕО) № 1829/2003, като запазването и развиването на земеделски практики, които предлагат по-добър потенциал за съчетаване на производството с екосистемната устойчивост, или запазването на местното биологично разнообразие, включително определени местообитания и екосистеми, или определени видове природни и ландшафтни характеристики, както и конкретни екосистемни функции и услуги.

(15) Освен това държавите членки следва да могат да обосновават решенията, които приемат съгласно Директива 2001/18/ЕО, със социално-икономическите въздействия, до които би могло да доведе отглеждането на ГМО на територията на засегнатата държава членка. Макар и в препоръката на Комисията от 13 юли 2010 г. да се разглеждат мерки за съвместно съществуване, държавите членки следва да имат и възможност да приемат мерки за ограничаване или забрана на отглеждането на разрешени ГМО на цялата своя територия или част от нея по

([1]) Препоръка на Комисията от 13 юли 2010 г. относно насоките за разработване на национални мерки за съвместно съществуване на генетично модифицирани култури с традиционните и биологичните земеделски култури с цел избягване на случайното наличие на ГМО в тях (ОВ C 200, 22.7.2010 г., стр. 1).

настоящата директива. Тези основания могат да бъдат свързани с високите разходи, неосъществимостта или невъзможността да бъдат въведени мерки за съвместно съществуване поради специфични географски условия, например малки острови или планински райони, или необходимостта да се избегне наличието на ГМО в други продукти, като специфични или конкретни продукти. Освен това Комисията, в съответствие със заключенията на Съвета от 2008 г., представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно социално-икономическите последици от отглеждането на ГМО. Резултатите от този доклад могат да предоставят ценна информация на държавите членки, които смятат да вземат решения въз основа на настоящата директива. Основанията, свързани с целите на селскостопанската политика, могат да включват необходимостта от защита на разнообразието на селскостопанското производство, както и необходимостта да се гарантира чистотата на семената и растителния посадъчен материал. На държавите членки следва също да бъде позволено да базират мерките си на други основания, които могат да включват земеползването, градоустройството и териториалното планиране или други основателни фактори, включително тези, свързани с културните традиции.

(16) Приетите по силата на настоящата директива ограничения и забрани следва да се отнасят до отглеждането, а не до свободното обращение и вноса на генетично модифицирани семена и посадъчен материал, като продукти или като съставка на продукти и реколтата от тях и освен това следва да съответстват на Договорите, по-специално по отношение на принципа за недискриминация между национални и ненационални продукти, принципа на пропорционалност и членове 34, 36 и член 216, параграф 2 от ДФЕС.

(17) Мерките, приети от държавите членки в съответствие с настоящата директива, следва да подлежат на процедура за контрол и информиране на равнището на Съюза. С оглед равнището на контрол и информиране на Съюза не е необходимо в допълнение да се предвижда прилагането на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ([1]). Държавите членки могат да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на цялата си територия или част от нея още от деня на влизане в сила на разрешението на Съюза и за целия срок, за който е дадено съгласието/разрешението, при условие че е изтекъл установеният срок на изчакване, по време на който на Комисията е била дадена възможност да коментира предложените мерки. Съответната държава членка следва поради това да предостави проект на тези мерки на Комисията поне 75 дни преди приемането им, за да даде възможност на Комисията да направи коментари в тази връзка, и по време на този срок следва да се въздържа от приемане и прилагане на тези мерки. След като изтече установеният срок на изчакване, държавата членка следва да може да приеме мерките в първоначалния им вид или изменени, с цел да се вземат предвид коментарите на Комисията.

(18) По време на установения период на изчакване заявителят/притежателят на разрешение, който би бил засегнат от мерките, ограничаващи или забраняващи отглеждането на ГМО в дадена държава членка, следва да се въздържа от всякакви дейности, свързани с отглеждането на този ГМО в държавата членка.

(19) Решенията за ограничаване или забрана на отглеждането на ГМО от държавите членки на цялата им територия или на част от нея следва да не възпрепятстват провеждането на биотехнологични изследвания, при условие че при провеждането на такива изследвания се съблюдават всички необходими мерки за безопасност, свързани със здравето на човека и животните и с опазването на околната среда, и че дейността не застрашава зачитането на основанията, на базата на които са въведени ограничаването или забраната. Освен това Органът и държавите членки следва да се стремят към създаването на обширна мрежа от научни организации, представляващи всички дисциплини, включително свързаните с екологични въпроси, и следва да си сътрудничат с цел откриването на ранен етап на евентуални потенциални несъответствия между научните становища с оглед разрешаване или изясняване на спорни научни въпроси. Комисията и държавите членки следва да следят за осигуряването на необходимите средства за провеждането на независими изследвания на потенциалните рискове, произтичащи от съзнателното освобождаване или пускане на пазара на ГМО, както и за предоставяне на достъп за независими изследователи до съответните материали, като същевременно се зачитат правата върху интелектуалната собственост.

(20) Предвид значението на научните доказателства при вземането на решения за забрана или разрешаване на ГМО, Органът следва да събира и анализира резултатите от изследванията относно риска или опасностите, които ГМО носят за здравето на човека или околната среда, и да информира органите за управление на риска за всички нововъзникващи рискове. Тази информация следва да бъде направена публично достояние.

(21) Държавите членки следва да имат правото да отправят искане до компетентния орган или Комисията да включи отново цялата им територия или част от нея в географския обхват на съгласието/разрешението, от което преди това са били изключени. В този случай следва да не е необходимо искането да бъде препращано на притежателя на съгласието/разрешението и да се иска неговото съгласие. Компетентният орган, който е издал писменото съгласие, или Комисията съгласно Директива 2001/18/ЕО или съответно Регламент (ЕО) № 1829/2003, следва да измени географския обхват на съгласието или на решението за издаване на разрешение по съответния начин.

([1]) Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г. за определяне на процедура за предоставяне на информация в областта на техническите стандарти и регламенти (ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37).

(22) Писменото съгласие или решенията за издаване на разрешение, съставени или приети с географски обхват, който е ограничен до някои зони, или мерките за ограничаване или забрана на отглеждането на ГМО, приети от дадени държави членки в съответствие с настоящата директива, следва да не възпрепятстват или да ограничават използването на разрешени ГМО от други държави членки. Освен това настоящата директива и приетите в съответствие с нея национални мерки следва да не засягат изискванията на правото на Съюза относно неволното и случайното наличие на ГМО в сортове семена и посадъчен материал, които не са генетично модифицирани, и следва да не възпрепятстват отглеждането на сортове, които отговарят на тези изисквания.

(23) В Регламент (ЕО) № 1829/2003 се предвижда, че препоръките, направени в части А и Г от Директива 2001/18/ЕО за ГМО, разрешени в съответствие с част В от посочената директива, се считат за еднакво приложими за ГМО, разрешени в съответствие с посочения регламент. Съответно мерките, приети от държавите членки в съответствие с Директива 2001/18/ЕО, следва да се прилагат също и за ГМО, разрешени по реда на Регламент (ЕО) № 1829/2003.

(24) Настоящата директива не засяга задълженията на държавите членки по отношение на свободното движение на конвенционални семена, посадъчен материал и на продукта от реколтата съгласно приложимото право на Съюза и в съответствие с ДФЕС.

(25) За да се гарантира високо ниво на защита на потребителите, държавите членки и операторите следва също така да вземат ефективни мерки за етикетиране и информиране съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 и Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета ([1]), за да се гарантира прозрачност относно наличието на ГМО в продуктите.

(26) За да се съчетаят целите на настоящата директива със законните интереси на икономическите оператори във връзка с ГМО, за които е било дадено разрешение или които са били в процес на получаване на разрешение преди влизането в сила на настоящата директива, следва да се предвидят подходящи преходни мерки. Преходните мерки са оправдани и от необходимостта да се избегне създаването на потенциално изкривяване на конкуренцията чрез различно третиране на притежателите на вече дадени разрешения и бъдещите кандидати за разрешения. В интерес на правната сигурност срокът, в който могат да се приемат такива преходни мерки, следва да се ограничи до строго необходимото за осигуряване на безпроблемен преход към новия режим. Следователно тези преходни мерки следва да позволяват на държавите членки да прилагат разпоредбите на настоящата директива към продукти, за които е било дадено разрешение или които са били в процес на получаване на разрешение преди влизането в сила на настоящата директива, при условие че не се засягат разрешените генетично модифицирани сортове семена и посадъчен материал, които вече са били засадени законосъобразно.

(27) Разпоредбите, предвидени в членове 26б и 26в от Директива 2001/18/ЕО, се прилагат, без да се засяга член 23 от въпросната директива, както и член 34 от Регламент (ЕО) № 1829/2003.

(28) Поради това Директива 2001/18/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2001/18/ЕО се изменя, както следва:

1) В член 26а се вмъква следният параграф:

„1а Считано от 3 април 2017 г. държавите членки, в които се отглеждат ГМО, вземат подходящи мерки в граничните области на своята територия с цел избягване на възможно трансгранично замърсяване в съседни държави членки, в които отглеждането на ГМО е забранено, освен ако тези мерки са ненужни в светлината на специфични географски условия. Комисията следва да бъде информирана за тези мерки.“

([1]) Регламент (ЕО) № 1830/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 22 септември 2003 г. относно проследяването и етикирането на генетично модифицирани организми и проследяването на храни и фуражи от генетично модифицирани продукти и за изменение на Директива 2001/18/ЕО (ОВ L 268, 18.10.2003 г., стр. 24).

2) Вмъкват се следните членове:

„Член 26б

Отглеждане

1. По време на разрешителната процедура за даден ГМО или по време на подновяването на съгласието/разрешението държава членка може да поиска да се коригира географският обхват на писменото съгласие или на разрешението, така че цялата територия на тази държава членка или част от нея да бъде изключена от отглеждане. Това искане се предава на Комисията не по-късно от 45 дни от датата на разпространение на доклада за оценка съгласно член 14, параграф 2 от настоящата директива или от датата на получаване на становището на Европейския орган по безопасност на храните съгласно член 6, параграф 6 и член 18, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1829/2003. Комисията представя без забавяне искането на държавата членка на нотифициращото лице/заявителя, както и на останалите държави членки. Комисията прави искането публично достояние по електронен път.

2. В рамките на 30 дни от представянето от Комисията на това искане нотифициращото лице/заявителят може да коригира или да потвърди географския обхват от своята първоначална нотификация/първоначално заявление.

При липса на потвърждение коригирането на географския обхват на нотификацията/заявлението се въвежда в писменото съгласие, издадено по силата на настоящата директива, и когато е приложимо, в решението в съответствие с член 19 от настоящата директива, както и в решението за предоставяне на разрешение, прието съгласно членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003.

Писменото съгласие в съответствие с настоящата директива и, когато е приложимо, решението съгласно член 19 от настоящата директива, както и решението за предоставяне на разрешение, прието съгласно членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003, се издават въз основа на коригирания географски обхват на нотификацията/заявлението.

Когато Комисията е информирана за дадено искане в съответствие с параграф 1 от настоящия член след датата на разпространение на доклада за оценка съгласно член 14, параграф 2 от настоящата директива или след получаването на становището на Европейския орган по безопасност на храните съгласно член 6, параграф 6 и член 18, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 1829/2003, сроковете, определени в член 15 от настоящата директива за издаване на писменото съгласие или, според случая, в членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003 за представяне на Комитета на проект на решение, което да бъде взето, се удължават еднократно с 15 дни, независимо от броя на държавите членки, представящи такива искания.

3. Ако не е подадено искане съгласно параграф 1 от настоящия член или ако нотифициращото лице/заявителят потвърди географския обхват на първоначалната нотификация/първоначалното заявление, държава членка може да приеме мерки за ограничаване или забрана на отглеждането на цялата си територия или част от нея на даден ГМО или на група ГМО, определени според вида на културата или техните характеристики, след като са били разрешени в съответствие с част В от настоящата директива или с Регламент (ЕО) № 1829/2003, при условие че тези мерки са съобразени с правото на Съюза, са обосновани, пропорционални и недискриминационни и в допълнение на това се основават на сериозни основания, например свързани със:

а) целите на политиката по отношение на околната среда;

б) градоустройството и териториалното планиране;

в) земеползването;

г) социално-икономическите въздействия;

д) избягването на наличието на ГМО в други продукти, без да се засяга член 26а;

е) целите на селскостопанската политика;

ж) обществения ред.

Позоваване на тези основания може да се прави поотделно или в комбинация — с изключение на основанието, предвидено в буква ж), което не може да се използва самостоятелно — в зависимост от конкретните обстоятелства в държавата членка, регион или зона, за която ще се прилагат мерките, но в никакъв случай не може да противоречи на оценката на риска за околната среда, направена съгласно настоящата директива или Регламент (ЕО) № 1829/2003.

4. Държава членка, която възнамерява да приеме мерки в съответствие с параграф 3 от настоящия член, предварително изпраща на Комисията проект на тези мерки и съответните съображения, на които се позовава. Това изпращане може да се извърши преди приключването на разрешителната процедура за ГМО съгласно част B от настоящата директива или съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003. В продължение на 75 дни от датата на това изпращане:

а) съответната държава членка се въздържа от приемане и прилагане на тези мерки;

б) съответната държава членка гарантира, че операторите не засаждат съответния/съответните ГМО; както и

в) Комисията може да направи коментари, които счете за уместни.

След изтичане на 75-дневния срок, посочен в първа алинея, съответната държава членка може, за целия период на съгласието/разрешението и от датата на влизане в сила на разрешението на Съюза, да приеме мерките или в първоначалния им вид, или изменени с цел да се вземат предвид евентуални необвързващи коментари, получени от Комисията. Тези мерки се съобщават без забавяне на Комисията, останалите държави членки и притежателя на разрешението.

Държавите членки правят всяка такава мярка публично достояние за всички заинтересовани оператори, включително за земеделските производители.

5. Когато държава членка желае цялата ѝ територия или част от нея да бъде включена отново в географския обхват на съгласието/разрешението, от което преди това е била изключена съгласно параграф 2, тя може да отправи искане в този смисъл до компетентния орган, който е издал писменото съгласие съгласно настоящата директива, или до Комисията, ако ГМО е бил разрешен съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003. Компетентният орган, който е издал писменото съгласие, или Комисията, според случая, изменя географския обхват на съгласието или на решението за издаване на разрешение по съответния начин.

6. За целите на коригиране на географския обхват на съгласието/разрешението за ГМО по параграф 5:

а) за ГМО, който е бил разрешен съгласно настоящата директива, компетентният орган, който е издал писменото съгласие, изменя географския обхват на съгласието по съответния начин и информира Комисията, държавите членки и притежателя на разрешението веднага след като го е извършил;

б) за ГМО, който е бил разрешен съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003, Комисията изменя решението за издаване на разрешение по съответния начин, без да прилага процедурата, предвидена в член 35, параграф 2 от посочения регламент. Комисията информира държавите членки и притежателя на разрешението за това.

7. Когато държава членка отмени мерки, взети съгласно параграфи 3 и 4, тя нотифицира без забавяне Комисията и останалите държави членки.

8. Приетите съгласно настоящия член мерки не засягат свободното обращение на разрешени ГМО, като продукти или съставки на продукти.

Член 26в

Преходни мерки

1. Считано от 2 април 2015 г. до 3 октомври 2015 г. държава членка може да поиска коригиране на географския обхват на нотификация/заявление, което е подадено, или на разрешение, което е дадено съгласно настоящата директива или Регламент (ЕО) № 1829/2003 преди 2 април 2015 г. Комисията представя без забавяне искането на държавата членка на нотифициращото лице/заявителя, както и на останалите държави членки.

2. Когато нотификацията/заявлението е в процес на разглеждане и нотифициращото лице/заявителят не е потвърдил географския обхват от първоначалната нотификация/първоначалното заявление в рамките на 30 дни от изпращането на искането, посочено в параграф 1 от настоящия член, географският обхват на нотификация/заявление се коригира по съответния начин. Писменото съгласие в съответствие с настоящата директива и, когато е приложимо, решението съгласно член 19 от настоящата директива, както и решението за предоставяне на разрешение, прието съгласно членове 7 и 19 от Регламент (ЕО) № 1829/2003, се издават тогава въз основа на коригирания географски обхват на нотификацията/заявлението.

3. Когато разрешението вече е било дадено и притежателят му не е потвърдил географския обхват на разрешението в рамките на 30 дни от предаването на искането, посочено в параграф 1 от настоящия член, разрешението се изменя по съответния начин. За писмено съгласие по настоящата директива компетентният орган изменя географския обхват на съгласието по съответния начин и информира Комисията, държавите членки и притежателя на разрешението веднага след като го е извършил. За разрешение съгласно Регламент (ЕО) № 1829/2003 Комисията изменя решението за издаване на разрешение по съответния начин, без да прилага процедурата, предвидена в член 35, параграф 2 от посочения регламент. Комисията информира държавите членки и притежателя на разрешението за това.

4. Ако не е представено искане в съответствие с параграф 1 от настоящия член или ако нотифициращо лице/заявител или притежател на разрешение потвърди географския обхват на първоначалното си заявление или, според случая, разрешение, се прилагат *mutatis mutandis* член 26б, параграфи 3 — 8.

5. Настоящият член не засяга отглеждането на разрешени генетично модифицирани семена и посадъчен материал, които са били засадени законосъобразно преди ограничаването или забраняването на отглеждането на този ГМО в държавата членка.

6. Приетите съгласно настоящия член мерки не засягат свободното обращение на разрешени ГМО като продукти или съставки на продукти.“

Член 2

Не по-късно от 3 април 2019 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно използването на настоящата директива от държавите членки, включително ефективността на разпоредбите, които предоставят на държавите членки възможност да ограничават или забраняват отглеждането на ГМО на цялата си територия или част от нея, и безпрепятственото функциониране на вътрешния пазар. Този доклад може да бъде придружен от законодателни предложения, които Комисията счита за уместни.

До същата дата, посочена в първа алинея, Комисията също така докладва на Европейския парламент и на Съвета относно реалното отстраняване на екологичните вреди, които биха могли да настъпят вследствие на отглеждането на ГМО, въз основа на предоставената на Комисията информация съгласно членове 20 и 31 от Директива 2001/18/ЕО и членове 9 и 21 от Регламент (ЕО) № 1829/2003.

Член 3

Не по-късно от 3 април 2017 г. Комисията актуализира приложенията към Директива 2001/18/ЕО в съответствие с член 27 от посочената директива по отношение на оценката на риска за околната среда, с оглед на включване и допълване на усъвършенстваните насоки на Органа от 2010 г. относно оценката на риска за околната среда от генетично модифицирани растения.

Член 4

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 11 март 2015 година.

За Европейския парламент	*За Съвета*
Председател	*Председател*
M. SCHULZ	Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA